

[Smørum.]

dem Tilskud til Betaling af Renter af den i disse Ejendomme indestaaende Kapital. Der er taget Forbehold over for saadanne Personer ved Ydelsen af Laan, men de bør ogsaa udelukkes fra Rentetilskud. En Ændring i den Retning maa formentlig let kunne opnaas ved Forhandling i Udvalget og i Samraad med den højtærede Landbrugsminister. Der er i Lovforslaget taget Forbehold over for Stiftelse af ny Gæld og over for Ejerskifte. Det er ikke Meningen, at Kreditor ved at sætte sig i Besiddelse af Ejendommen skal kunne bemægtige sig den Støtte, der er tiltænkt hans nødstedte Skyldner, men lige saa lidt er det Hensigten, at Skyldneren selv skal kunne udnytte Statens Støtte til Optagelse af nye Laan, der ikke har driftsmæssig Berettigelse, eller til at opnaa denne Kapitalfordel ved Salg af Ejendommen; det er Meningen at hjælpe ham til at blive ved Ejendommen og ikke til at komme af med den saa fordelagtigt som muligt og derved bringe en anden ind i de Vanskeligheder, han selv er sluppet ud af.

Til Slut skal jeg pege paa Lovforslagets Udstykningsbestemmelser, hvorefter det som Betingelse for, at der ydes et Sæneringslaan til Ejendomme med over 40 000 Kr. Jordværdi, kan fordres, at der paa de paagældende Ejendomme finder en efter Omstændighederne passende Udstykning Sted. Denne Bestemmelse finder jeg meget berettiget, saa meget mere som det jo er en Kendsgerning, at hele Kriselovgivningen har været medvirkende til at opretholde et kunstigt højt Prisniveau paa Landbrugsejendomme og til at vanskeliggøre Ungdommens Adgang til Jord. Der stilles af Jordfondens Midler 10 Mill. Kr. til Raadighed for Statens Jordlovsudvalg til Indkøb af Jord i Forbindelse med Ydelse af Laan i Henhold til den Lov, vi her behandler. Der er adskillige Eksempler paa, at Landmænd har faaet mere Jord paa Skovlen, end de er i Stand til at løfte, og i saadanne Tilfælde kan det være en god Foranstaltning, at vedkommende faar Lejlighed til baade at komme af med en Del af sin overflødige Jord og en Del af sin Gæld. Ingen kan i Dag sige, hvorledes Fremtiden vil forme sig for vort Landbrug, saa lidt som i det hele, hvorledes Udviklingen ude i Verden vil stille Vilkaarene for andre Erhverv i vort Land. Industrien synes for det korte Tidsrum, man med de usigtbare Forhold kan se frem, at have Udsigt til i endnu højere Grad at blive en

betydningsfuld Faktor i vort Lands Erhvervsliv. Men jeg for mit Vedkommende maa bekende min Tro til, at Landbruget fremdeles vil være af afgørende Betydning for vort Lands Økonomi. Mange Røster har hævet sig for en Produktionsomlægning, men ihvortvel saadanne Stemmer kan være berettigede, og det sikkert maa erkendes, at adskillige nye Produktionsgrene kunde tages op og gamle opdyrkes, er det alligevel saadan, at Forholdene ude i Verden er saa usikre og saa lidet overskuelige, at en gennemgribende Produktionsomlægning er et uvovligt Eksperiment. Der har flere Gange, ogsaa i senere Tid, vist sig svage Tegn til, at man rundt om i de store Lande ikke mere er saa særlig begejstret for Selvforsyningspolitikken, og at Haabet om at naa frem til friere Vareudveksling mellem Landene spirer rundt omkring. Ingen kan mere end vi ønske, at dette Haab maa blive opfyldt, men som Forholdene er i Dag, maa vi tage dem, og Landbrugerne kan desværre ikke trække Veksler paa Fremtidshaab. Det er derfor nødvendigt at bringe Hjælp, om ikke alt for meget skal slaas i Stykker. Alle, der har praktisk Kendskab til Forholdene i Landbrugserhvervet, maa erkende, at skal Tvangsauktionerne alene ordne Forholdene mellem Kreditor og Debitor, vil der blive gjort stor Uret imod mange dygtige og stræbsomme Landmænd, der i de senere vanskelige Aar har kæmpet en haard Kamp for at bevare det Hjem og den Bedrift, de erhvervede, da helt andre Prisforhold var raadende. Tvangssalg i særlig stor Udstrækning vil faa meget uheldige Følger, de vil betyde en Nedgang i Nationalindtægten og dermed mindre Beskæftigelse og øget Tilstrømning til Byerne. Det maa derfor siges at være saavel i Byernes som i Landets Interesse, at visse Foranstaltninger træffes, og paa denne Baggrund maa dette Lovforslag ses.

Jeg tror hermed at have redegjort for og motiveret i alt Fald de væsentligste Bestemmelser. Hvad den økonomiske Rækkevidde angaar, maa jeg henvise til den højtærede Landbrugsministers Forelæggelsestale, Tiden tillader ikke en Redegørelse heraf, og det anser jeg ogsaa for at være temmelig overflødigt, da Landbrugsministerens Redegørelse af dette Forhold var meget udtømmende.

Jeg skal slutte med at sige, at Lovforslaget efter min Mening er et velbegrundet Forsøg paa at komme de vanskeligt stillede Landbrug til Hjælp, Hjælpen er paa rimelig